

retning, der ikke har Udsigt til at kunne drives med Held. Tyskland, til hvilket vi sælge levende Kreaturer, søger baade ved Indskrænkning af Forsendelsen af levende Dyr og ved Indskrænkning af Forsendelsen af Kød og ved forhøjet Told, saa at sige, at forhindre denne Handel. Men naar dette er Tilfældet, gælder det om, at vi have de bedst mulige Individuer i vore Stalde. Men hvor skulle vi faa dem fra, maa man spørge. Ja, vi maa enten selv opelske dem eller købe dem paa de Steder, hvor vi mene, at vi faa dem gode. Kunne vi selv opdrage dem, maa vi vide at opdrage dem saaledes, at de virkelig blive produktive Dyr, og forstaa at gøre vort Udvalg, saa at det er de bedste Dyr, vi bruge som Avlsdyr. Og skulle vi købe dem, maa vi søge at købe dem paa Steder, hvor vi have nogen Garanti for, at det er gode Dyr, og have det størst mulige Kendskab til disse Dyr. Vi maa derfor være taknemmelige for, at man i Landbrugskredse har taget Sigte paa dette, saa at man har kunnet forelægge et Forslag som det, vi i Dag have til 2den Behandling.

Dette Forslag, hvortil Udvalgets Fler-tal paa ganske enkelte Punkter nær har kunnet slutte sig, kunne vi kun udtale vor Glæde over. Baade Kommissionens Arbejde og Ministerens Stilling have været saadanne, at vi nu staa med et Forslag, som vi virkelig mene vil gøre Gavn, og som gaar i den rigtige Retning. Der har været anket over den Maade, hvorpaa Kommissionen har været sammensat. Jeg finder ikke, man med Rette kan anke derover, naar Ministeren sammensætter en Kommission paa den Maade, at han lader Landboforeningerne selv indstille dem, de ønske ind i Kommissionen. Landboforeningernes Bestyrelser ere jo valgte paa almindelig bred Basis af Foreningernes Medlemmer. Og naar Ministeren lader dem indstille Medlemmer, saaledes som her er gjort, kan man ikke sige andet end, at Kommissionen er sammensat paa den bedste Maade. Man har klaget over, at der ikke var mindre Landbrugere med, men det maa saa være, fordi de mindre Landbrugere ikke i Landboforeningerne have deltaget i Afstemningen og ikke have valgt de Mænd, som de mene særlig skulde repræsentere dem. Med andre Ord, naar de ikke have været repræsenterede, er det deres egen Skyld, og det kan den ærede Minister ikke gøre ved. Jeg mener heller ikke, at der er sket nogen Skade derved. Kommissionen har været godt sammensat,

og det Arbejde, den har gjort, er godt. Vi kunne ikke andet end være taknemmelige for, at Ministeren har forelagt Lovforslaget uden alt for meget at ændre Kommissionens Arbejde, og det ny, som er kommet ind i Forslaget, er alt sammen noget, der tager Sigte paa det, som jeg omtalte før, at vi nu kunne faa dannet gode Stammer, at vi ud af de Racer, vi kende, de mest muligt rene Racer, kunne faa dannet gode Stammer, som vi vide, man med nogenlunde Tryghed kan stole paa. Det er ikke enhvers Sag at kunne gøre de Forsøg, der ere nødvendige; thi de vilde være for bekostelige og uoverkommelige. og det maa derfor samles dels i Fællesforeninger, i Provinsafdelinger, dels for hele Landet, saaledes at der bliver et tilstrækkelig stort og oplysende Materiale. Hvis hver enkelt Mand skulde gøre alle disse Forsøg, vilde det dels være uoverkommeligt, dels ikke tilstrækkelig paalideligt. Det ny, Lovforslaget tager Sigte paa, er at faa dannet gode Stammer, og det sker ved, at man skaber den størst mulige Oplysning om Stammerne og giver den bedst mulige Vejledning, der kan findes, og i den Anledning tilbydes der Tilskud til Foreningskonsulenter; der kan gives $\frac{2}{3}$ af en saadan Konsulents Løn, for at han kan hjælpe Foreningen til at virke til Husdyrbrugets Fremme. Der gives desuden Tilskud til Stambogsføring, for at man kan faa det nøjagtigste Kendskab til de enkelte Dyr, baade de Dyr, der komme frem ved Dyrskuerne, og de Dyr, der staa omkring i Kvægavls- og Hesteavlforeningerne. Noget nyt er det ogsaa, at man kan yde Tilskud, hvor Moderdyrene ere af bedste Slags, medens det hidindtil kun er sket, hvor Handyret var det. Ved Husdyrloven 1887, men særlig ved Tillæget af 1893 tog man Sigte paa at danne de saakaldte Hingsteholds- og Tyreholdsforeninger, hvor man jo kun forlangte, at Handyret skulde være godt. I gamle Dage holdt man jo de saakaldte Bytyre og Byrner uden Spor af Hensyn til disse Dyrs Kvalitet; men saa gik man over til, at Staten støttede Anskaffelsen af virkelig gode Handyret og gav Tilskud til Tyreholds- og Hingsteholdsforeninger. Saadanne Foreninger kunde jo oprettes alle Vegne, det var bare Handyret, man lagde Vægt paa skulde være præmieret, og selvfølgelig støtter det ogsaa Avlen, at der bliver gode Fædre rundt omkring, det har absolut gjort Gavn og vil vedblive at gøre Gavn; men det maa indrømmes, at naar ogsaa Moderdyret er af bedste Slags, kommer